

Π

Π

- Πόστνικοβз, α, ο. επίθ. (κτητ.)
ὁ τοῦ νηστευτοῦ, τοῦ ἀσκη-
τοῦ.
- Πόστνικъ, α. ἄρσ. νηστευτῆς.
ἀσκητῆς.
- Πόστничество, α. οὐδ. ἡ ἀσκη-
τικὴ (ζωὴ), ἀσκησις, ἀσιτεία
(ποιητ. ἀπαστία), ἐγκρά-
τεια.
- Πόстный, α, ο, ε. επίθ. (κτητ.)
ὁ τῆς νηστείας, ὁ τῶν νη-
στειωῶν. νήστιμος.
- Ποστοю, ἴσν. μελ. τοῦ ῥ. στοю
(ἐν ἄλλῃ σημασ.) ὑποστή-
σομαι. πρβλ. понесѹ.
- Ποστρηгаю, ἔσν. ἄορ. ποστρη-
γόχ. μ. -гѣ, χέσн. κείρω, ἀ-
ποκείρω, κουρεύω (ἐξαιρετ.
ἐπὶ κληρικ. καὶ μοναχῶν).
ῤπαθ. καὶ μεσ. -εα. κείρο-
μαι (τουτέστι λαμβάνω τὸ
μοναχικὸν σχῆμα).
- Πόстъ, ἄ. ἄρσ. νηστεία, = πο-
ψένιε. 2) ἐκκλησιαστ. τες-
σαρακοστή.
- Ποствпáю, ἔσн. μ. -плію, πнши.
προάγω, προβαίνω εἰς τὸ
ἔμπροσθεν, πρόεμι.
- Πосылáю, ἔсн. ἄορ. ποσλάχъ.
μ. ποслию (καὶ ποшлию), слешн.
στέλλω, ἀποστέλλω, ἐξαπο-
- στέλλω, ἐπιστέλλω, πέμπω.
- Ποствáю, ἔсн. ἄορ. ποσѣаχъ.
μ. ποσѣю, ἔсн. γεωσπορέω-ω,
κατασπείρω. πρβλ. сѣю.
- Ποствкáю, ἔсн. ἄορ. ποствкóчъ.
μ. -кѣ, χέсн. κατακόπτω, κα-
τατέμνω, κόπτω. 2) кара-
τομέω-ω, ἀποκεφαλίζω. = оу-
сѣкáю 2. σημασ.
- Ποствцáю, ἔсн. = τῶ προηγ.
- Ποствѣáю, ἔсн. μ. -ѣд, тннн.
ἐπισκέπτομαι.
- Ποствѣнiе, ἴα. οὐδ. ἐπίσκεψις.
- Ποствгаю, ἔсн. ἄορ. ποσгагѣчъ.
μ. -гнѣ, ἔсн. γαμέομαι-οῦμαι,
γαμίζομαι, ἐκγαμίσκομαι,
ἐκγαμέομαι-οῦμαι (λέγεται
ἐκ μέρους τῆς γυναικός. ἐκ
μέρους δὲ τοῦ ἀνδρός жєні-
еа, γαμέω-ω, νυμφεύομαι.
ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐν εὐαγ.
Λουκ. 20. 34. жєнѣтсѣ ἢ
ποσгагáютъ. γαμοῦσι καὶ ἐκ-
γαμίσκονται).
- Ποствѣáю, ἔсн. μ. -потаю,
ἴсн. = оуѣтаєвáю. καὶ мтх.
παθ. потáєннiй = оуѣтáєн-
нiй.
- Ποтемнѣáю, ἔсн. ἄορ. ποτε-
мнѣчъ. μ. -мнѣю, ἔсн. σκο-
τίζομαι, συσκοτάζω, ἀμαυ-